

De kweek van de tweede generatie *Lacerta lepida pater*

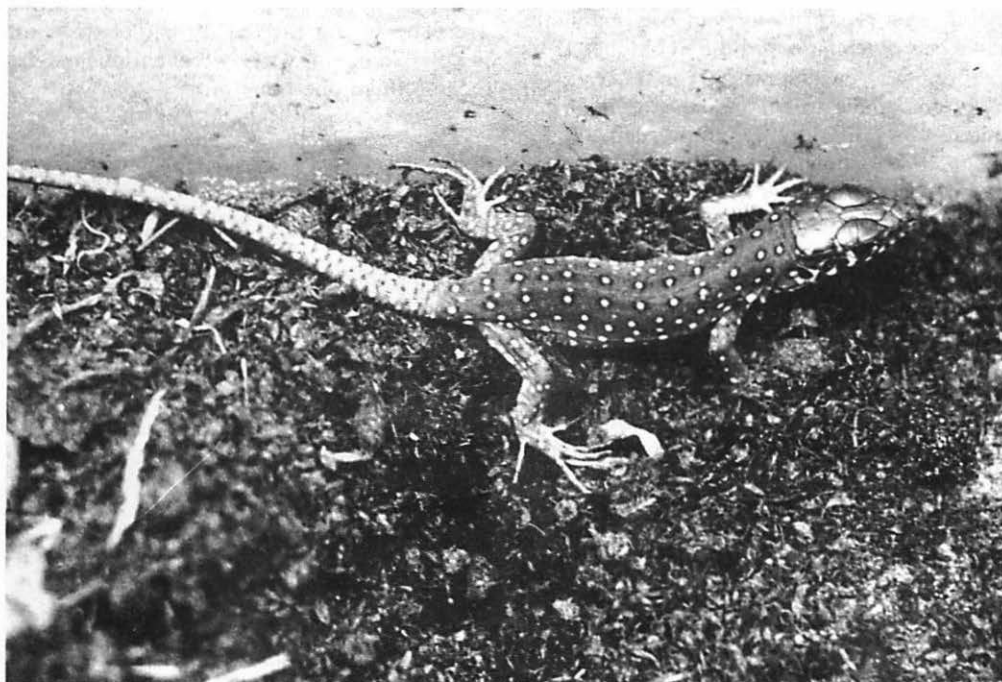
B. Langerwerf
Benedenkerkstraat 36a, Waspik

Ingezonden december 1976
De auteur geeft een kort verslag van de verdere lotgevallen der jonge *Lacerta lepida pater*, waarvan hij in een vorig artikel de geboorte beschreef.

Begin oktober 1975 waren dus de eerste *Lacerta lepida pater* jongen geboren, hun totale lengte bedroeg toen ongeveer 12 cm. Al op 1 november waren deze jongen 15 cm, op 21 februari 1976 waren ze uitgegroeid tot flinke hagedissen van 23 cm, steeds totale lengte. Na de geboorte heb ik de jonge parelhagedissen warm overwinterd. Ze kregen als voedsel vliegen, kakkerlakken en spinnen. Toen in december lichte verschijnselen van rachitis te zien waren begon ik ook vitamine D3 aquosum door het drinkwater te doen (slechts enkele druppels op een liter) hetgeen de rachitis-verschijnselen snel deed verdwijnen. Op 15 juni heb ik

weer enkele exemplaren gemeten. Hun totale lengte bleek toen ongeveer 32 cm te zijn. Eind juli moeten enkele dieren al geslachtsrijp zijn geworden want op 29 augustus vond ik in het terrarium met enkele jonge parelhagedissen een legsel van 9 eitjes. De eireren zaten aan elkaar op een cluster en waren zo klein dat ik aanvankelijk dacht dat ze van *Lacerta strigata* waren, die in hetzelfde terrarium leefde. Deze 9 eieren, in matig vochtig zand van 25 - 30°C, uitgebreed kwamen allemaal uit tussen 17 en 20 november. De jongen waren bij de geboorte 10,4 cm lang, dus kleiner dan hun ouders, toen deze geboren werden; misschien omdat de dieren nog maar net geslachtsrijp geworden waren. Geconcludeerd kan worden dat een winterslaap dus niet

Fig. 1 *Lacerta lepida pater*, pasgeboren jong. Foto: Langerwerf.

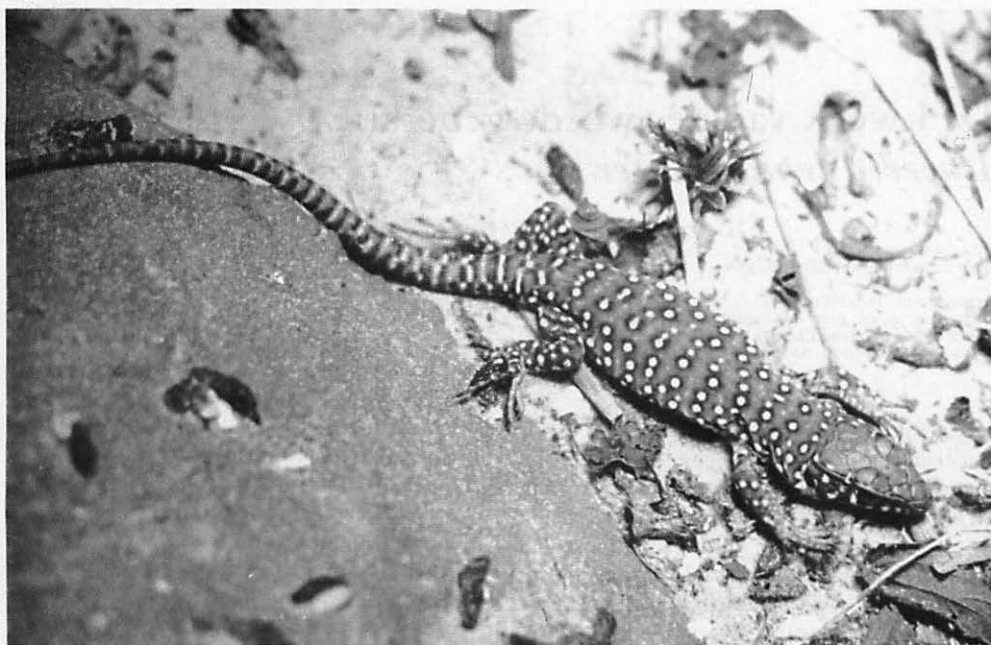

Fig. 2. *Lacerta lepida lepida*, pasgeboren jong. Foto: Langerwerf.

persé noodzakelijk is voor de voortplanting van parelhagedissen.

Op 2 september 1976 vond ik een legsel van 5 tamelijk grote eieren in een terrarium waarin o.a. *Uromastix acanthinurus* leefde, zodat ik hoopte weldra deze dieren gekweekt te hebben. Maar nee, het bleken eieren van een kruising van een mannetje van *Lacerta lepida pater*, die in oktober 1975 geboren was en een wijfje van *Lacerta lepida lepida*, die in het najaar van 1974 geboren was. Uit deze eieren werden 28 oktober 1976 één en 6 november 1976 twee jongen geboren. Deze jongen maten zeker 12 cm en geleken het meest op jongen van *Lacerta lepida lepida*. Tevens zijn dit najaar een flink aantal jongen geboren van overjarige *Lacerta lepida lepida* en *Lacerta lepida pater*. Het grootbrengen van deze dieren verloopt nu gemakkelijk met kakkerlakken, vliegen en vooral krekels. In de kweekterraria staan bakjes met beendermeel, waarvan de krekels in het terrarium voortdurend eten en zo op een simpele manier zorgen voor wat extra kalk en fosfor in het voedsel. In het drinkwater gaat telkens weer wat vit. D3.

Hopelijk heb ik nu mijn kweekmethode zo ver ontwikkeld dat ik binnen enkele jaren honderden parelhagedissen van beide ondersoorten kan kweken.

SUMMARY

The F2 generation of *Lacerta lepida pater* was bred from parents under one year of age. The young thrived on a diet of small insects, some of which were enriched by feeding them one bone-meal.

Fig. 3. *Lacerta lepida pater*, uitkomende eieren uit het in het artikel beschreven nest van negen eieren. Foto: Langerwerf.